

Banquo: Dnes v noci dostaneme déšť.  
 První vrah: Má dolů!  
 (*J. V. Sládek*)

Banquo: Dnes v noci bude pršet.  
 První vrah: Jen ať prší!  
 (*O. Fischer*)

Banquo: Mračí se na déšť.  
 První vrah: Tak ať tedy spadne!  
 (*E. A. Saudek*)

Zvláště v moderních hrách, které užívají dvou simultánních scén (kupř. O'Neil: *Farma pod jilmy*), vstupují mezi sebou obě dialogická pásma do narážkových vztahů, které jsou podstatné pro vytvoření atmosféry nebo pro objasnění ideje hry.

#### 4. SLOVNÍ JEDNÁNÍ

Drama je jednání: postavy mají své cíle, které sledují, a protože cíle mnohých postav (nebo skupin postav) se rozcházejí, dochází mezi nimi ke konfliktu. Během tohoto konfliktu se každá postava snaží (vědomě nebo nevědomě) působit na ostatní postavy tak, aby jí k dosažení jejích cílů pomáhaly, nebo aspoň jí v tom nepřekážely. Navenek se tato snaha projevuje dvěma typy jednání: 1. fyzickým jednáním, fyzickými činy, které se ovšem také mohou omezovat na mimiku (rozkazovací gesta, výraz nevole v obličejí aj.), 2. slovním jednáním, tj. replikami, a to nejen jejich sémantickým obsahem, nýbrž také způsobem, jak jsou pronášeny. Slovo je tak na jevišti jen složkou volního úsilí postav, snahy, v níž se ostře projevuje především protiklad mezi já a ty (mezi stanoviskem